

עפ"ת 23675/04/18 - עביר דהוד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 23675-04-18 דהוד(עצור בפיקוח) נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט ערן קוטון

מערערת עביר דהוד

נגד

משיבה מדינת ישראל

פסק דין

1. לפניי ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בחיפה (להלן: "בית משפט קמא") שניתן בגדרי פ"ל 2351-11-17.

ההדגשות שיובאו להלן אינן במקור.

2. לפני בית משפט קמא הונח כתב אישום בו יוחסו למערערת עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ברשלנות ונהיגה ללא ביטוח, לפי סעיפים 67 ו-62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], ולפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970.

כתב האישום

3. על פי כתב האישום, ביום 5.11.17, בסמוך לשעה 08:10, נהגה המערערת ברכב מסוג הונדה בצבע שחור, מ.ר. 6391663 (להלן: "הרכב") בעוספיה ונעצרה לבדיקה בידי שוטרים. בנסיבות המתוארות נהגה המערערת ברכב כאשר היא נתונה בפסילה למשך 13 חודשים, על פי גזר דין שניתן בבית משפט קמא ביום 28.6.17, בעוד ערעור שהגישה המערערת נדחה. רישיון הנהיגה של המערערת הופקד בתאריך 16.10.17.

המערערת נהגה ברכב בקלות ראש, על אף שהיה ידוע לה שרישיון הנהיגה שלה נפסל על ידי בית המשפט, וללא תעודת ביטוח בת תוקף המכסה את נהיגתה.

ההליך בבית משפט קמא

4. כתב האישום הוגש לבית משפט קמא ביום 5.11.17, יום ביצוע העבירות, ועל פי בקשת המערערת נדחה הדיון מספר פעמים. ביום 6.12.17 הוצג לפני בית משפט קמא הסדר טיעון לפיו הוסכם כי המערערת תודה ותורשע במיוחס לה. כן הוסכם כי יוטלו עליה רכיבי הענישה הבאים, כפי שהוסבר מפי ב"כ המשיבה: "עונש מאסר של 6 חודשים. במידה ותימצא מתאימה תרצה זאת בדרך של עבודות

שירות. עונש המאסר המותנה יופעל בחופף. פסילה בפועל לתקופה של 24 חודשים" ורכיבי ענישה נוספים על פי שיקול דעת בית המשפט.

ב"כ המערערת באותו הליך (להלן גם: "עורכת הדין") ביקשה לכבד את הסדר הטיעון ולהפנות את המערערת לממונה על עבודות השירות. ב"כ המערערת טענה כי מעצרה של המערערת ומעצרה בפיקוח אלקטרוני גרמו להפנמה והרתעה, וביקשה לקבל את הסדר הטיעון ללא צורך בסיוע של שירות המבחן.

בית משפט קמא הפנה את המערערת לממונה על עבודות השירות "על מנת שתתקבל בעניינה חוות דעת לעניין כשירותה לרצות עונש מאסר בדרך של עבודות שירות". חוות הדעת אכן התקבלה לתיק בית משפט קמא, ובסעיף 3 לחוות הדעת נרשם "הנידון הביע הסכמתו לריצוי מאסר בעבודת שירות והוסברו לו תנאי הריצוי". בסעיף 4.2 לחוות הדעת נרשם כי המועמדת הביעה "נכונות לשאת במאסר בעבודות שירות, נבדקה ונמצאה כשירה, שיבוצה בהתאם. המועמדת ציינה במעמד הריאיון שמצבה הכלכלי לא יהיה עילה לבעיות כגון התייבבות לריצוי עבודות שירות ויש בכוונתה לבצע את הנדרש ממנה באופן שאליו התחייבה במעמד ראיון ההתאמה לביצוע עבודות השירות. נבקש מבית המשפט להזהירה כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלה, יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל".

5. ביום 20.12.17 נשמעו טיעוני ההגנה לעונש ובמסגרת הטיעונים שנטענו ארוכות, באופן מפורט ומנומק, ביקשה באת כוחה לכבד את הסדר הטיעון.

ביום 27.12.17 גזר בית משפט קמא את עונשה של המערערת. בית משפט קמא ציין כי טרם גזירת דינה הופנתה המערערת לממונה על עבודות השירות על מנת שתתקבל בעניינה חוות דעת לעניין "כשירותה לרצות עונש של מאסר על דרך של עבודות שירות".

עוד צוין, כי אכן התקבלה חוות דעת לפיה המערערת "נמצאה מתאימה לרצות עונש מאסר בדרך של עבודות שירות והומלץ להציבה [...]".

בית משפט קמא הוסיף כי מתחם העונש ההולם בעבירות בהן הורשעה המערערת "נע בין שלושה חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בעבודות שירות, ועד 12 חודשי מאסר".

לאחר ששקל את מכלול הנתונים החליט בית משפט קמא לאמץ את הסדר הטיעון, שכן מצא אותו סביר בנסיבות העניין.

בית משפט קמא גזר אפוא על המערערת רכיבי ענישה שונים ובהם -

"מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים בחופף להפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים התלוי ועומד כנגד הנאשמת בתיק 157-07-16 (גזר הדין ניתן ביום 28.6.17), כך שסך הכל תרצה הנאשמת מאסר בן 6 חודשים בדרך של עבודות שירות. כאמור בחוות דעת הממונה, תחל הנאשמת לרצות את עונש המאסר ביום 24.1.18 במוסד [...]".

6. ביום 8.2.18 הודיע הממונה על עבודות השירות לבית משפט קמא כי המערערת החלה לשאת בעונשה, לאחר שהייתה אמורה להתייצב ב-24.1.18 אולם לא התייצבה מטעמי מחלה.

7. ביום 7.3.18 הגישה המערערת לבית משפט קמא בקשה בהולה לביטול גזר הדין ועתירה לחזור בה מהסדר הטיעון שהוצג לבית משפט קמא. על פי נימוקיה, הבקשה הוגשה נוכח אי ידיעת המערערת בדבר רכיב המאסר שהוטל עליה. ב"כ המערערת (שלא ייצג אותה במהלך ההליך בבית משפט קמא) הבהיר בבקשה כי אינו טוען דבר בעניין 'כשל בייצוג' ואף לא בא בטרוניה, שכן התרשם שהמערערת יוצגה נאמנה. עם זאת, המערערת לא הבינה את אחד הרכיבים המהותיים שהוטלו בגזר הדין וכעת מבקשת היא להפנותה לשירות המבחן על מנת שיבחן את נסיבותיה האישיות ועל מנת שבית המשפט יורה על הארכת המאסר המותנה. נטען כי המערערת לא יצרה ולא יוצרת בליבה כל ציפייה ומודעת היא לעובדה כי תסקיר מבחן חיובי או שלילי הוא בגדר המלצה בלבד. היא אף נוטלת סיכון לפיו בית המשפט יטיל עליה מאסר בפועל של ממש. משכך התבקש בית משפט קמא להורות על ביטול גזר הדין ולחילופין להורות על קיום דיון בבקשה.

לבקשה צורף תצהיר חתום בידי המערערת לפיו, בין היתר, הצהירה המערערת כי היתה מודעת להסדר הטיעון אשר גובש "אך לא ידעתי שאחד הרכיבים הינו רכיב של מאסר". המערערת לא הביעה טרוניה או טענה כלפי ייצוגה על ידי עורכת הדין, שכן זו ייצגה אותה "על הצד הטוב יותר", אך ככל הנראה המערערת לא הבינה "שקיים רכיב של מאסר בין הרכיבים שהוטלו עליי בגזר הדין". עוד על פי התצהיר, רק ביום הגעתה לממונה על עבודות השירות נאמר לה מפורשות על ידי הגורמים מולם התנהלה כי מדובר ברכיב של מאסר, היא נדהמה לגלות זאת. בנוסף, על פי התצהיר, המערערת עברה תקופה קשה, נסיבותיה אינן קלות, והיא הודיעה לממונה על עבודות השירות כי בכוונתה להגיש בקשה לביטול עבודות השירות. כן ביקשה להפנותה לשירות המבחן ולהאריך מאסר מותנה התלוי ועומד כנגדה.

8. בית משפט קמא הורה למשיבה להגיב לבקשה עד ליום 21.3.18, וביום 21.3.18 הורה למשיבה להגיב לבקשה עד ליום 25.3.18. ביום 27.3.18 נקבעה הבקשה לדיון ובדין שהתקיים ביום 8.4.18 הורה בית משפט קמא למשיבה להגיב לבקשה לא יאוחר מיום 15.4.18. ביום 22.4.18 ניתנה החלטתו של בית משפט קמא לפיה, משניתן גזר הדין סיים בית המשפט את מלאכתו. משלא ניתנה הסכמת המשיבה ומבלי להתייחס לטענות המערערת, הדרך היחידה הפתוחה בפניה היא פניה לערכאת הערעור. לפיכך, דחה בית משפט קמא את הבקשה.

הערעור

9. עוד קודם למתן החלטתו הסופית של בית משפט קמא, כבר ביום 15.4.18, הוגשה הודעת הערעור מושא ההליך דנן.

בהודעת הערעור נרשם כי למערערת הסתבר בדיעבד שעבודות השירות הינן למעשה מאסר לריצוי בעבודות שירות. עת הובהרה לה משמעות הדברים, ביקשה להורות על ביטול גזר הדין כיוון שבעיסוקה היא קרימינולוגית

ומדריכת נוער בסיכון. לעונש מאסר, על אף היותו מרוצה בעבודות שירות, קיימות השלכות חמורות לגבי עתידה המקצועי ולגבי אפשרותה של המערערת לבצע את מלאכת הקודש בה היא עוסקת. משכך הוגשה הבקשה לבית המשפט קמא. בית המשפט של ערעור התבקש לאפשר למערערת לחזור בה "מההודאה במסגרת הסדר הטיעון על כל ההשלכות הכרוכות בכך לטוב ולרע".

10. בדיון הראשון שהתקיים בהליך דן, הבהיר ב"כ המערערת כי היא אינה חפצה לחזור בה מן ההודאה שמסרה בבית משפט קמא. כן ביקש ב"כ המערערת לאפשר למערערת לומר את דברה והיא סיפרה ארוכות על נסיבותיה האישיות. לטענתה, כאשר באת כוחה אמרה לה "מה זה עבודות שירות, היא לא אמרה שזה מאסר". המערערת הסבירה שנודע לה על רכיב המאסר לראשונה כאשר הייתה במשרדי הממונה על עבודות השירות. בהמשך ישבה בביתה "וקראתי מה זה עבודות שירות". המערערת הסבירה כי היא אמנם עבדה כקרימינולוגית עם נוער בסיכון כעשר שנים, אך נוער "לא עושה עבודות שירות".

בשלב זה, בהמלצת בית המשפט, הודיע ב"כ המערערת שהוא חוזר בו מן הערעור, אך המערערת הודיעה שגוזרים עליה "גזר דין מוות", לכן הדיון נדחה.

בדיון השני נטען כי המערערת הגיעה לראשונה למשרד בא כוחה עוד ביום 4.2.18 וחתמה על יפוי כוח. כן חתמה על תצהיר. נטען כי בית משפט קמא לא סתם את הגולל על בקשת המערערת, ולא דחה את בקשתה על הסף. בית משפט קמא פנה אל המשיבה פעם אחר פעם לקבלת תגובתה, ורק משלא התקבלה התגובה, גם לא לאחר דיון, דחה בית משפט קמא את הבקשה. למרות הצהרת בא כוחה בעבר, למערערת כיום טענות כנגד עורכת הדין שייצגה אותה בבית משפט קמא. כיון שבדיה ראייה לתמוך בטענותיה, ביקש ב"כ המערערת שהיא תיוצג על ידי עורך דין אחר מהמשרד אליו הוא משתייך. כן ביקש לקבל את תגובת עורכת הדין שייצגה אותה בהליך שהתקיים בבית משפט קמא. לפיכך נדחה הדיון פעם נוספת.

11. בדיון הנוסף (שלישי במספר), הוצג מסמך חתום על ידי עורכת הדין.

עורכת הדין ציינה כי בהליך שהתקיים בבית משפט קמא נתונה היתה המערערת במעצר עד תום ההליכים בפיקוח אלקטרוני. לאחר שהתקיים דיון בערר שהגישה, ביקשה ממנה המערערת לסיים את הטיפול במהירות שכן נוכח התנאים המגבילים נמנעה ממנה היכולת לעבוד והיא חוששת לאבד את מקום עבודתה. המערערת שאלה את עורכת הדין "מדוע לא ניתן לסיים את התיק בעבודות שירות". עורכת הדין הבהירה לה כי תוכל לנסות להגיע להסכמה עם המשיבה ולסיים את ההליך בצורה מהירה, הגם שכוונתה הייתה לבקש להפנותה לשירות המבחן לצורך בחינת אפשרות של הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגדה. באותה עת נתונה הייתה המערערת בפיקוח צו מבחן למשך 18 חודשים שניתן ביום 28.6.17 במסגרת הליך קודם, אך לא הסתדרה עם קצינת המבחן. המערערת אמרה לבאת כוחה "שאני מעוניינת בשום פנים ואופן לחזור לשירות המבחן ואף חששה שלאור היחסים העכורים עם קצינת המבחן זה רק יחמיר את מצבה". לכן, בהתלהבות רבה מצד המערערת, נתבקשה עורכת הדין להגיע להסדר טיעון בהקדם האפשרי שעניינו שישה חודשי עבודות שירות. בין המערערת לבאת כוחה דאז נערכו אינספור שיחות טלפון בהן הוסברו למערערת שוב ושוב מהות ההסדר והחלופות האפשריות לסיום ההליך. יתרה מכך, בעת ההפניה לממונה על עבודות השירות ציין בית משפט קמא

שיתכן ותידרש חוות דעת שירות המבחן לצורך קבלת הסדר הטיעון, אך המערערת התרעמה וחששה כי יימסר דיווח לא חיובי בעניינה אשר יאריך את ההליך. עוד צוין כי ביום 11.12.17 התייצבה המערערת לריאיון התאמה בפני הממונה על עבודות השירות. אחריו התקשרה המערערת נסערת אל עורכת הדין, שכן נמסר לה בריאיון "שמדובר במאסר בפועל שלאחריו יהיה רישום פלילי". עורכת הדין קיימה איתה שיחה בת 9 דקות בה הוסבר שהרישום הוא רישום תעבורתי ואכן מדובר במאסר בפועל שמרוצה בעבודות שירות. עוד הוסבר כי ניתן לחזור מהסדר הטיעון ולהפנות את המערערת לשירות המבחן, אך המערערת לא הייתה מעוניינת בכך. לאורך כל התקופה עמדה המערערת בתוקף על דעתה לסיום ההליך בהקדם האפשרי, על מנת לסיים את הפיקוח האלקטרוני. כל עיכוב, ולו קטן ביותר, גרם לסערת רגשות מצד המערערת נוכח המשך הפיקוח האלקטרוני. עורכת הדין הבהירה כי לאורך ההליך פעלה בהתאם לדרישת המערערת תוך מתן הסברים מקיפים ביותר במהלך אינספור שיחות בנוגע להליכים ולהשלכותיהם. מכאן שאין כל בסיס לטענת המערערת בדבר 'כשל בייצוג' או העדר הסבר בנוגע להשלכות ההליך ותוצאותיו.

12. בדיון הציג ב"כ המערערת לבית המשפט הודעת מסרון אשר נשלחה למערערת מעורכת הדין, בה נרשם: "התיק העיקרי - העונש שלך - 6 חודשי עבודות שירות + 24 חודשי פסילה + קנס, פסילה על תנאי, ומאסר על תנאי. כמה קנס וכמה תנאי תחליט השופטת". כן הוצגה הודעת מסרון נוספת אשר נכתבה ביום הדיון על ידי עורכת הדין, לפיה ההודעה המסוימת שהוצגה לעיל אינה מייצגת דבר, שכן מדובר בהודעה אחת מתוך עשרות שיחות שהתקיימו בין המערערת לבין עורכת הדין. לכל היותר ניתן להסיק כי באותה הודעה ספציפית לא התייחסה עורכת הדין לנושא המאסר, כמו לנושאים רבים אחרים אשר הוסברו למערערת בהרחבה בשיחות אחרות. כן נרשם כי קיומו עשרות שיחות לפני ההודעה המדוברת ואחריה.

13. בדיון ביקש ב"כ המערערת לקבל את הערעור, שכן גם אם עורכת הדין הסבירה למרשתו את הטעון הסבר, הרי המערערת ככל הנראה כשלה בהבנת הדברים ואין לבוא עמה חשבון על כך. נטען כי יש להתייחס לאי גמירות דעתה של המערערת, בפרט שהיא נוטלת על עצמה סיכון כבד לפיו עלולה היא למצוא את עצמה נתונה במאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, זאת עת תלוי ועומד כנגדה עונש מאסר מותנה.

המשיבה בתורה ביקשה לדחות את הערעור מכל וכל. נטען כי עונשה של המערערת נגזר בהתאם להסדר הטיעון, במסגרתו נאמר יותר מפעם אחת כי העונש עליו הוסכם כולל מאסר לריצוי בעבודות שירות. כך גם פסק מפורשות בית משפט קמא בגזר הדין. נטען כי ההליך הנוכחי גוזל זמן רב ומיותר ממערכת השיפוט ללא כל הצדקה. משכך אף יש לחייב את המערערת בהוצאות ההליך.

דיון והכרעה

14. בחנתי את הנתונים שלפניי ושקלתי עניינה של המערערת.

15. המערערת כשלה בעבירות חמורות עת נהגה בקלות ראש, ללא ביטוח ובהיותה בפסילה.

האירוע מושא האישום התרחש כאמור ביום 5.11.17, אלא שכארבעה חודשים קודם לכן, ביום 28.6.17 עמדה המערערת לדין בבית משפט קמא במסגרת פ"ל 157-07-16 בגין עבירות של נהיגה בקלות ראש, נהיגה בזמן פסילה וללא ביטוח. באותו הליך עשה בית משפט קמא חסד עם המערערת והטיל עליה, בין היתר, מאסר מותנה בן שישה חודשים, פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 13 חודשים (תוך הפעלת פסילה קודמת), והעמדתה בפיקוח שירות המבחן, תחת צו מבחן, למשך 18 חודשים.

בית משפט קמא קבע באותו הליך כי מתחם העונש ההולם צריך לכלול מאסר בפועל של "עד 10 חודשים (בין מאסר מותנה ל-10 חודשי מאסר בפועל) "ונוכח עברה התעבורתי "ראוי להשית על הנאשמת [המערערת, ע.ק.] מאסר בפועל ולו בעבודות שירות". עם זאת, נוכח המלצת שירות המבחן והסיכוי הממשי לשיקום, החליט בית משפט קמא "להימנע מהטלת רכיב של מאסר בפועל".

לא חלפו חמישה חודשים והמערערת שבה לאחוז בהגה בעודה פסולה מלעשות זאת, כאשר מאסר מותנה תלוי ועומד כנגדה, ובהיותה בפיקוח שירות המבחן. הרשעתה של המערערת אינה הרשעה ראשונה ואף לא שניה, שכן לחובתה רשומות כיום 17 הרשעות קודמות בתחום התעבורה.

16. אין צורך להכביר מילים בדבר החומרה הרבה אשר יש בביצוע העבירות בהן כשלה המערערת, ובדבר הסכנה הרבה לכלל המשתמשים בדרך אשר עבירות אלה יוצרות.

די להזכיר לעניין זה את האמור ברע"פ 6115/06 **מדינת ישראל נ' אבו-לבן** (8.5.07) -

"נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצווים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב".

כן נאמר ברע"פ 665/11 **אבו עמאר נ' מדינת ישראל** (12.12.10) (להלן: "**עניין אבו עמאר**") -

"עבירות נהיגה בפסילה ללא ביטוח וללא רישיון, יש בהן לא רק דופי פלילי אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנוהג עצמו), וזו עיקר, וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם אלה יקרו חלילה בעת נהיגה כזאת; ראו למשל סעיפים 7 ו-12 לחוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה-1975, ומכל מקום הטלתם על קופת הציבור".

17. מדיניות הענישה הנהוגה בכל הקשור למעשי המערערת היא מחמירה.

כך ברע"פ 1211/12 **ישראלי נ' מדינת ישראל** (15.2.12) אישר בית המשפט העליון עונש מאסר בפועל למשך שמונה חודשים על אדם שנהג בהיותו פסול מבלי שנגרמה תאונה בעטייה של נהיגתו. בית המשפט ציין -

"חשיבותה של ענישה מחמירה אינה מתמצית אך בהרתעת הרבים, אלא גם במניעת סיכון לבאי הדרך".

ברע"פ 8013/13 **מסעוד נ' מדינת ישראל** (18.12.13) קבע בית המשפט העליון כי מתחם עונש הולם הנע בין שבעה לעשרים חדשי מאסר בפועל הוא "מתחם הולם" בגין נהיגה בפסילה, ללא ביטוח וללא רישיון נהיגה תקף, בעוד על המבקש באותו הליך הוטלו שנים-עשר חודשי מאסר בפועל, מבלי שנגרמה תאונה בעטייה של נהיגתו. בית המשפט העליון ציין -

"נתתי דעתי על האמור בתסקיר שירות המבחן, אשר מצדיק מידה מסוימת של רחמים, אך בנסיבות הכוללות אין הצדקה להתערב בעונש שנקבע בגזר הדין של בית משפט השלום לתעבורה. המאסר לבטח יכביד ויקשה על המבקש, אב לשני ילדים קטנים, שזכה לאחרונה במכרז לשירותי גננות בעיריית אשדוד בהיקף של 6 מיליון ₪. ברם, במעשיו ובמחדליו העיד המבקש על עצמו כי מורא החוק אינו חל עליו. רחמנות יתרה כלפיו, כמוה כהתאכזרות אל הולכי רגל תמימי-דרך ואל שאר המשתמשים בכביש. אין הצדקה לחשפם לסכנת נפשות, וגם לא לנזקים כספיים הנובעים מן הקושי להיפרע ממי שגרם לפגיעה בתאונת דרכים כשאינו מחזיק ברשיון ואינו מבוטח".

בעניין אבו עמאר אישר בית המשפט העליון עונש מאסר בפועל למשך שנה בגין מספר עבירות של נהיגה בפסילה וללא ביטוח, נהיגה ללא רישיון תקף ונהיגה ללא רישיון רכב תקף.

על רקע האמור עד כה, ברי כי הסדר הטיעון אשר הוצג בבית משפט קמא ואשר הושג בין המערערת ועורכת הדין לבין המשיבה, הוא הסדר טיעון מקל, בפרט נוכח הפעלת המאסר המותנה בחופף למאסר שנגזר, ולנוכח העובדה כי בגדרו התאפשר למערערת לרצות את עונש המאסר בעבודות שירות. למרות קולת העונש המוסכם, נוכח נסיבותיה האישיות הייחודיות של המערערת, מצא בית משפט קמא לכבדו.

18. במהלך הדיונים בבית משפט קמא, כפי שפורט לעיל, הודגש פעמים רבות כי העונש שיוטל על המערערת כולל רכיב מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות. כך אף נאמר ברורות בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות. בית משפט קמא חזר יותר מפעם אחת בעת גזירת הדין על כך שעונשה של המערערת כולל עונש מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות. אף בית משפט קמא שדן בעניינה בהליך קודם בו הוטל על המערערת מאסר מותנה התייחס לסוגיה זו.

זה המקום לציין כי המערערת היא אישה בוגרת, משכילה ואינטליגנטית, קרימינולוגית בהכשרתה. המערערת הייתה נוכחת הן בריאיון ההתאמה במשרדי הממונה על עבודות השירות והן בדיונים אשר התקיימו בעניינה בבית משפט קמא. המערערת שמעה את טיעוני הצדדים ואת גזר דינו של בית משפט קמא, אך לא מצאה לנכון לפנות לבית משפט קמא בהקשר זה לאחר ראיין ההתאמה במשרדי הממונה על עבודות השירות, או למצער מיד לאחר מתן גזר הדין. רק לאחר למעלה מחודשיים מיום מתן גזר הדין, הוגשה הבקשה לבית משפט קמא, בטענה כי רק עם תחילת עבודות השירות הבינה המערערת שעסקין בעונש מאסר. טענה זו התבררה כלא מדויקת, לשון המעטה, שכן המערערת הבהירה בהליך דנן כי כבר בעת ריאיון ההתאמה במשרדי הממונה על

עבודות השירות, נמסר לה שמדובר ברכיב עונשי של מאסר אשר ירוצה על דרך של עבודות שירות.

דברים אלה נתמכים באופן מלא במסמך שערכה עורכת הדין שייצגה את המערערת בהליך בבית משפט קמא. אין כל סיבה או יסוד לפקפק באמור במסמך, שכן הוא מתיישב עם טיעוני עורכת הדין בבית משפט קמא ועם גזר דינו של בית משפט קמא.

אף טענת עורכת הדין לפיה הודעת המסרון שהוגשה בהליך דנן (ואינה כוללת את המילה "מאסר" אלא רק את המילים "עבודות שירות") היא הודעה אחת מיני רבות, היא טענה הגיונית וסבירה. נראה ברורות כי ההודעה שנשלחה בשעה 20:05 ונענתה באופן מיידי על ידי המערערת בשעה 20:06 היא חלק מהתכתבות רחבת היקף.

19. זאת ועוד, המערערת טענה כי ריצוי מאסר על דרך של עבודות שירות עלול לפגוע פגיעה אנושה בפרנסתה ולגדוע את מטה לחמה. כל ראייה לאישוש טענה זו לא הוצגה כלל ועיקר, למרות שכפי שפורט לעיל נדחו הדיונים בהליך זה פעם אחר פעם.

20. יתרה מזאת, המערערת כאמור ביצעה את העבירות בהיותה נתונה בפיקוח שירות המבחן. לא מן הנמנע כי שירות המבחן אף פנה לבית משפט קמא בהליך הרלוונטי בבקשה להפקעת צו המבחן. בדיון הסבירה המערערת לבא כוחה כי במשך שנה מיום העמדתה תחת צו מבחן לא זומנה לטיפול בהעדרן של קבוצות טיפוליות. משכך, אף הפיקוח עליו הורה בית משפט קמא בהליך קודם הוברר כלא אפקטיבי, בפרט נוכח ביצוע העבירות בהיות המערערת תחת צו מבחן ובעוד מאסר מותנה תלוי ועומד כנגדה.

21. הנתונים בכללותם מעלים תחושה מטרידה ביותר בנוגע להתנהלות המערערת בהליכים משפטיים. מכל מקום, אין כל הצדקה לאפשר למערערת לחזור בה מהסדר הטיעון, להשיב את הדיון לבית משפט קמא ולהפנות את המערערת לשירות המבחן. הסדר הטיעון נעשה על דעת המערערת, בידיעתה ובהסכמתה המלאה, והעונש שנגזר עליה אינו חמור כלל ועיקר כי אם מאוזן הוא ומתחשב.

בשולי הדברים אעיר כי לא השכלתי הבן על שום מה נמנעה המשיבה מלמסור תגובותיה לבקשות המערערת, למרות הוראת בית משפט קמא ולמרות שנקבע דיון בבקשה אשר גם בו לא נמסרה תגובה. משכך, אף לא היה מקום לבקש לחייב את המערערת בהוצאות ההליך.

22. על יסוד המפורט ובהצטרף הטעמים שלעיל, אין בידי להיעתר לערעור.

על המערערת להתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות לקליטה והצבה ביום 8.7.18 בשעה 08:00 כשפסק הדין בחזקתה.

הצדדים הסכימו כי פסק הדין יינתן בהעדרם.

המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים ולממונה על עבודות השירות ותוודא קבלתו.

ניתן היום, י"ב תמוז תשע"ח, 25 יוני 2018, בהעדר הצדדים.